

capitainen, da troer jeg ikke, at Spørgsmaalet om Høiheden over Rheden derved var afgjort. Folkethingets Udvalg har i sin Betænkning Pag. 47, efter at have faaet et Svar af Indenrigsministeriet, hittret sig saaledes: „Udvalget skal bemærke, at Rheden — hvilken Foranstaltning Ministeriet end træffer med Hensyn til Bestyrelsen — ikke derved ophører at høre under Monarchiet og ikke under Communen.“

Beskr. Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet, er det med Hensyn til et Punkt, som jeg har et særligt Kjendskab til, og hvorom jeg har faaet nogle Oplysninger for ganske nylig. Det er nemlig angaaende Understøttelsen af 600 Rd. for at komme Røms Beboere til Hjælp i Anledning af en der iværksat Udsiftning, hvortil der er knyttet den Tilføining, at Hjælpen skulde tilstaaes dem, hvem Udsiftningen er bleven paatvungen. Jeg skal ikke gaae i Details med Hensyn til de Omstændigheder, som have givet Anledning til, at denne Bemærkning er indkommen, og heller ikke yderligere bemærke Noget om Udsiftningen, forsaavidt Loven af 1781 der er kommen til Anvendelse, idet den paabyder Udsiftning som et Gode, der dog i de fleste Tilfælde finder mere eller mindre Modstand, men jeg skal dog bemærke, at man her giver en Betaling, som synes uheldig, da man derved faa at sige giver dem en Spore, der modsætte sig. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at jeg fra en Mand, hvis Paalidelighed jeg ikke drager i Tvivl og som er særdeles kjendt med de locale Forhold, har modtaget Oplysninger angaaende denne Sum, der, skøndt ringe, dog er af stor Betydning for Beboerne paa Røms, der for største Delen ere meget fattige, og hvor Udsiftningen kræver bethdelige Beføstninger. Denne Mand har tidligere været Medlem af dette Thing, er nu Landvæsencommissair og har haft med nærværende Sag at gjøre, dog ikke da Kjendelsen blev affagt, men først siden Februar d. N., altsaa efter at Forhandlingerne derom vare foregaaede i det andet Thing. Forinden han blev kjendt næriere med Forholdene paa Røms, var han af den Mening, at Udsiftningen var uheldig for Huusmændene der, da disse vilde lide Indskrænkning i deres Græsningret. Senere blev han som

Landvæsencommissair kaldet til at deeltage i Forretningerne derovre, og det blev ham altsaa magtpaaliggende, saameget som muligt at sætte sig ind i Dens Forhold. Han var først imod de andre Landvæsencommissairs Mening, men ved at erkjendte sig om Forholdene paa Den, kom han til den modsatte Overbeviisning. Det fremgaaer af hans Ytringer, at de Forber, hvorom der her er Spørgsmaal, og hvori en stor Mængde Huusmænd tidligere havde været lodtagne, idet de benyttedes til en alle Huusmænd tilstaaet Græsningret, dog ingen kunde benyttedes af dem Alle, men for en større Deel af de mere Velhavende eller dem, der havde Raad til at anskaffe sig Kreaturer. Det fremgaaer deraf, at mange fattige Huusmænd ikke havde Nytte af deres Forber, fordi de ikke have haft Raad til at anskaffe Kreaturer. Det synes deraf, at Betingelsen for Pengehjælpen er uheldig, thi Mange, som ere trængende til Understøttelse, ville derved ikke faae Godtgjørelsen. Dertil kommer, at ved det sidste Landvæsencommissions-Møde i forrige Maaned blev Størstedelen enig om det Meste med Hensyn til Udsiftningen, paa nogle faa Punkter nær; men hvad der nu ligger dem paa Sinde, det er, om de kunde faae nogen Understøttelse til de bethdelige Udgifter, der komme til at paahvile dem. Jeg seer meget vel, at det ikke er rimeligt, at der vil blive stillet andre Endringsforslag til Finantsloven, saaledes at den derfor kan komme tilbage til Folkethinget, men jeg har allerede af Forhandlingerne i Folkethinget seet, at den høitærede Minister har udtalt sig om, at det muligt kunde ordnes ad administrativt Veie. Jeg kunde jo forbeholde mig at stille et Endringsforslag i denne Retning, eller conferere derom med den høitærede Minister; thi denne Sag er, hvad Bevillingen eller Nægtelsen af Pengeunderstøttelsen angaaer, for de Paagjældende meget bethdelig. Jeg kjender personlig temmelig nøie til Forholdene paa Den, og navnlig til, at mange af Beboerne ere høilig trængende til Hjælp, hvorfor jeg vil bede det meget ærede Thing at tage Hensyn til Sagen, at der i den Retning kunde blive gjort, hvad der er retfærdigt og billigt.